

دعوت صادقانه و مخلص، دعوتی است که حق را می گوید و برای رضایت رب العالمین از طریق اجرای شرع او در سایه دولت خلافت راشده بر منهج نبوت تلاش می کند؛ زیرا تنها این دولت توانایی دارد دست متجاوز و مداخله گر غرب را از یکپارچگی سرزمین های ما کوتاه کند و تنها او قادر است جان های ما را حفظ نموده، ناموسمان را صیانت کند و امنیت و آرامش را در مسیر رضایت الله سبحانه و تعالی پدید آورد.

در این شماره می خوانید:

دیدار تائیاهاو از آمریکا: دلائل و پیامدهای آن...۲

کنفرانس ناتو در آنکارا و نقش ترکیه در آن...۲

بیت پرستی سیاسی معاصر متولیان بها چگونه از بیت نظام جمهوری پاسداری می کنند؟؟...۴

صلح یا صهیونیست ها شرعاً حرام و سیاست خطرناک...۴

چهارشنبه ۲۲ مهر ۱۴۲۸ هـ، ۵ اکتبر ۲۰۲۶، ۱۴ مرداد ۱۴۰۵ ش

پیشوایی که هرگز به پیروانش دروغ نمی گوید

شماره: ۶۱۱ تعداد صفحه: ۴

مقاله برگزیده

کرانه باختری بر روی دهانه آشفته یک آتشفشان!

دکتر مومن عبدالله

یورش به شهرها و روستاها و بازرسی خانه به خانه، بازداشت ها، تخریب اثاثیه و برقراری حکومت نظامی، ایجاد راهبندها، مسدودسازی راهها و مصادره زمین ها، حملات شهرکنشیان، سرقت دامها و به آتش کشیدن و نابودی کشتزارها، کشتار، ضرب و شتم و شکنجه کسانی که تلاش می کنند در برابر شهرکنشیان ایستادگی کرده و از خانواده، مال و جان خود دفاع کنند، احکام قضایی و قوانین مصوب کنست که به تخریب و تصرف زمین ها مشروعیت می بخشد، ویرانی خانه ها و آوارگی ساکنان؛ اینها تپترهای اخبار و حوادث کرانه باختری در تمام ساعات شبانه روز است، بلکه گاهی چند مورد از آن ها به طور هم زمان در یک ساعت رخ می دهد!

هر کس که این حوادث و اخبار را دنبال کند، به روشنی می بیند آنچه در جریان است، ترجمه عملی رویکردهای سیاستمداران در رژیم صهیونیستی است؛ چرا که دیگر رویکردهای این رژیم و احزاب ملیگرا و ملی گرای توراتی آن درباره کرانه باختری بر کسی پوشیده نیست. اظهارات رهبران آن و در رأس آن ها بنیامین نتانیا و اسموئیل عونی، واضح و صریح است و این سخنان زیر چتر ائتلاف راستگرا به رهبری نتانیاها مندر این کشور است؛ افرادی که در دیدارهایش با ترامپ و رهبران غرب از لبنان، سوریه، ایران و ترکیه سخن می گوید، گویی زبان حالش این است که مسئله کرانه باختری موضوعی نیست که در سطح سیاست خارجی و دیدارهای نخست وزیر مطرح شود، بلکه به گروهی از وزیران تشنه به خون و مشتاق آوارگی مردم در اطراف او واگذار شده است.

کرانه باختری در پی سیاست های پیدری و زنجیره ای رژیم صهیونیستی و ائتلاف فعلی تحت رهبری آن، به چهارچوب های پراکنده، منطقه های محاصره شده، زمین های دست یافتنی، کشتزارهای ممنوع از برداشت و خانه های در معرض تخریب بدل شده است؛ خانه هایی که برخی از آن ها به آواری درهم آمیخته با ائتلاف های تبدیل شده اند که مردم فرصت نجات آن ها را نیافتند. کرانه باختری از یک جغرافیای تشکیل دهنده ۲۲ درصد از سرزمین مبارک طبق پیمان شوم اوسلو به کمتر از ۱ درصد بر اساس قوانین و مصوبات جدید این رژیم، بخش یافته است، بلکه موج تخریب و مصادره حتی به مناطق موسوم به «الف» و «ب» که قرار بود ۹ درصد باقی مانده تحت نظارت تشکیلات خودگردان فلسطین باشند نیز سرایت کرده است.

خطری که کرانه باختری را تهدید می کند، خطری واقعی است؛ زیرا کرانه باختری هیچگاه در حاشیه سیاست های رژیم صهیونیستی نبوده، بلکه همواره یک مسئله محوری به شمار می رفته است. در گذشته و نزد حزب کارگر که در بدو تأسیس این رژیم، رهبری آن را بر عهده داشت و دهه ها به تدوین سیاست های آن پرداخت، کرانه باختری عمق استراتژیک و تنگ و غیرقابل چشم پوشی به شمار می رفت؛ از این رو همه رهبران صهیونیست آن جریان سیاسی، از عمر بن گوریون تا رابین و پیر، مانع هر طرحی می شدند که کرانه باختری را از قلمرو رژیمشان خارج کند (از جمله طرح دو دولتی). همچنین کرانه باختری نزد احزاب راستگرای ملیگرا یا سکولار، بخش جدایی ناپذیری از قلمرو رژیم صهیونیستی است که امکان مفرط از آن وجود ندارد و نزد احزاب توراتی و ملیگرای مذهبی، همان سرزمین مقدسی است که بهترین مقدسات ادعایی و شهرهای دارای جایگاه مذهبی-توراتی، در رأس آن ها قدس، الخلیل، نابلس و اریحا در آن قرار دارند و از نظر آنان حتی مقدس تر و مهم تر از حیفا، یافا و عکاست؛ بلکه برخی از آنان بر این باورند که برپایی دولتشان کامل نخواهد شد مگر پس از تسلط بر کرانه باختری یا آنچه مناطق یهودا و سامره ۱۹۶۷ میلادی می نامند.

پیشران این، فشارهای آمریکا و کارتهای قرمز اقتصادی، سیاسی و امنیتی مانع بسیاری از سیاست ها و رویکردهای این رژیم می شد و بر محاسبات سیاسی و احزاب آن تأثیر می گذارد و جلو زیاده روی دیگری را هنگام سخن گفتن از کرانه

ادامه صفحه ۳

اوضاع در سودان و اهداف آمریکا

عالم گرانقدر عطا بن خلیل ابو الرشته

سوال: (درگیری میان ارتش سودان و شبه نظامیان نیروهای واکنش سریع اخیراً در استان کردفان شمالی در جنوب مرکز سودان به اوج خود رسیده است. العربی الجدید ۲۸/۰۷/۲۰۲۵) و پس از گذشت بیش از سه سال، عملیات ها همچنان ادامه دارد؛ به ویژه پس از تسلط نیروهای واکنش سریع بر الفاشر در ۲۶/۱۰/۲۰۲۵ و عقب نشینی ارتش از آن. پیشنهاد آمریکا که توسط مسعد بولس، فرستاده آمریکا در ۲۰/۰۶/۲۰۲۶ برای ایجاد یک آتش بس سه ماهه ارائه شد نیز از شدت این درگیری ها نکاسته است. اوضاع سودان به کدام سمت پیش می رود؟ هدف آمریکا از این پیشنهاد برای حل بحران چیست؟ و آیا امکان تحقق قریب الوقوع آن وجود دارد؟ چراک الله خیر...

پاسخ: برای روشن شدن پاسخ پرسش های فوق، موارد زیر را بررسی معاونت عبدالعزیز الطلو، رهبر جنبش مردمی شمال و نخست وزیر محمد حسن التعایشی گرفته است. الجزیره، ۲۷/۰۷/۲۰۲۵.

۱- نیروهای واکنش سریع در تاریخ ۲۲/۰۴/۲۰۲۵ «ميثاق قانون ۲- در تاریخ ۲۶ اکتبر ۲۰۲۵، نیروهای واکنش سریع تسلط خود اساسی سودان» را در نایروبی، پایتخت کنیا، امضا کردند و متعاقباً را بر شهر الفاشر، مرکز استان دارفور شمالی در غرب سودان که آن «ائتلاف تأسیسی سودان» به صورت رسمی تأسیس شد. این از مه ۲۰۲۴ آن را در محاصره داشتند، اعلام کردند. این شهر از ائتلاف در روز شنبه ۲۶/۰۷/۲۰۲۵ تشکیل یک حکومت موازی با موقعیت استراتژیکی برخوردار است، چرا که در مرز با لیبی، چاد، مقامات رسمی کشور را اعلام نمود. (سخنگوی ائتلاف، علاءالدین و شهرهای غربی منطقه دارفور قرار دارد؛ همچنین پایتخت اداری نقد، در پیاپی های از نیالا، مرکز استان دارفور جنوبی، در شبکه و سیاسی این منطقه محسوب می شود که همین امر به تسلط بر اجتماعی ایکس اعلام کرد که هیئت رهبری ائتلاف طی نشست آن اهمیت نامدین می بخشد؛ بماند که پایتخت تاریخی سلطنت تصمیم به تشکیل یک شورای ریاست جمهوری ۱۹ه فرقه به ریاست دارفور (۱۶۰۴-۱۸۷۴) نیز بوده است و همین موضوع در روایت محمد حمدان «دقلو «محیدتی»، فرمانده نیروهای واکنش سریع و به حکومت تأسیسی موازی، ارتش نامدین بسیار بزرگی به تسلط بر

ادامه صفحه ۳

آیا زمان آن نرسیده است که مسجدالأقصی مبارک از نجاست وجود

صهیونیست ها پاکیزه گردد؟!

یورش افراطگرایان صهیونیست به مسجدالاقصی دیگر رویدادی تازه نیست، بلکه به رفتاری مستمر تبدیل شده است. مراسم عیدای، پاکبوی، آوازخوانی و هنک مرتضی بعلیمهم در این مکان مقدس، تقریباً به عملی روزانه بدل گشته و مناسبت این یورش ها در سالگرد آنچه «ویرانی هیکل» می نامند، رنگ خنثی است که هر ساله به مدد درمی آید؛ رنگ خطری که هشدار می دهد برای تخریب مسجدالاقصی، یهودی سازی آن و برپایی معبد ادعایی شان بر روی آوار آن برنامه ریزی می شود.

در مقابل، عبارت محکومیت، توصیف این جنایت به «تشدید فخرانک»، افشای طرح تقسیم زمتی و مکانی، دست اندازی به وضعیت تاریخی و قانونی و بار کردن مسئولیت کامل بر دوش جانیگار، دیگر خبر تازه ای نیست که از تشکیلات اوسلو، متولی اوقاف، اتحادیه عرب یا رژیم های حاکم در سرزمین های اسلامی بشوم. مسلمانان به هیاهوی بی حاصل آنان خو گرفته اند و سپس آسیب آنان را در چرخه صهیونیست ها دیده اند؛ با آنان سازش می کنند، پشتیبان و همزیستشان هستند، بلکه از آن فحافت کرده، یاری شان می دهند و به رسمیتشان می شناسند و در عین حال با مردم فلسطین، یاورانشان و هر کس که اندیشه پاکسازی بیت المقدس از پایدی غاصبان را در سر دارد، می جنگند.

از همین رو، در بیانیه مطبوعاتی دفتر اعلامی حزب التحریر در سرزمین مبارک فلسطین آمده است: هیچک از جنایات گذشته رژیم جانیگار صهیونیستی در حق مسجدالاقصی و پیرامون آن و نیز جنایات رژیم های اطراف سرزمین مقدس، مایه شگفتی نیست؛ چرا که او دشمنی کینه توز و بغض ورز نسبت به اسلام از روز بخت رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم است و آن رژیم نیز از نخستین روزی که بر ابریکه قدرت نشستند، دشمن دین اسلام و پیروانش بوده اند. اما شگفت آور این است که به مسجدالاقصی، هنگام حرمت شود و امت رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم برای صرمت دینش بیا نغیزد!

بر امت شگفت حقاقت است ببیند جایی که تمام پیامبران و فرستادگان الهی برای خنثی پیامبران، محمد صلی الله علیه و آله وسلم آمدند تا بر آنان امانت کند، مورد هتک حرمت قرار گیرد اما اسباب زین نشود، سریندهای مرگ بسته نکرد و شمشیرها فروید نیابند تا پاکی شایسته مقامش به این مکان بازگردانده شود!

بر امت محمد صلی الله علیه و آله وسلم شگفت است: امتی که شبانه روز و ابعاد و شامگاه بر او درود می فرستد، اما محل معراجش را رها می کند تا هتک حرمت شود. گویی رویدادی روزمره و گذراست که تکرار می شود، بی آنکه ارتش میشل یورش ببرد و بیا خیزند!

عجیب است برای کسی که سیره فاتح بزرگ، عمر بنی المومن و گزادکننده مقدس، صلاح الدین را سر می دهد و از سربازان و افسران این امت باشد ولی افسوس نفری هتک همچون آنان نداشته باشد و همانند آنان بیا نغیزد و بسان آنان نشاند تا بگوید: «لیک ای محل معراج رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم! بیانه مطبوعاتی این گونه به پایان رسید. امت و سربازانش اغزشها و زمین خوردن های داشته اند؛ اما به درازا نکشید به پس از آن نبردها و جوان های آفریننده که ملیبیان و تاتارها بیشتر آن را چشیدند. آیا زمان آن نرسیده است که نبرد سرزمین مبارک آغاز شود؟ آیا زمان آن نرسیده است که مسجدالاقصی از نجاست وجودشان پاکیزه گردد، اشک هایش پاک شود و چشمش به تکبیرهای آن گزادکنندگان و تهلل های نمازگران فاتح روشن گردد؟

آنچه حزب التحریر نه سال پیش

نسبت به آن هشدار داده بود، به

واقعیت تبدیل می شود

تصاویر تازه ای که توسط ماهواره اروپایی سنتینل-۲ به ثبت رسیده است، فروکش و پسرقت آشکار مجرای رود نیل را ظرف مدت یک ماه نشان می دهد؛ امری که به خروج ایستگاه های اصلی آب رسانی از مدار خدمت انجامیده است. در گزارشی که روزنامه الشرق الاوسط در تاریخ ۲۲ ژوئیه ۲۰۲۶ م منتشر ساخت آمده است: «انحصار و افت آب نیل در تابستان امسال تنها یک تغییر فصلی در تراز رودخانه نبود، بلکه به بحرانی تبدیل شد که زندگی ده ها هزار سودانی را پس از ازکارافتادن ایستگاه های آب آشامیدنی و کاهش تامین آب در چندین منطقه تحت تأثیر قرار داد؛ آن هم در میان نگرانی ها از گسترش پیامدهای آن به فصل کشاورزی و امنیت غذایی».

در همین راستا، سخنگوی رسمی حزب التحریر در ولایت سودان، استاد ابراهیم عثمان (ابوخلیل) در بیانیه ای مطبوعاتی گفت: این امر کاملاً پیش بینی شده بود و ما در حزب التحریر ولایت سودان نسبت به آن هشدار داده بودیم و خطرات سد النهضة اتیوپی را بر امنیت آبی سودان و مصر تبیین کرده بودیم و نشان دادیم چگونه حاکمان مصر و سودان با موافقت جهت ساخت این سد قاجار، از طریق امضای توافقنامه اعلام اصول در خروم در تاریخ ۲۳/۰۴/۲۰۱۵، از حقوق امت دست کشیده اند.

استاد ابوخلیل افزود: ما برای مخالفت با این سد ده ها نشست میزبانی نمودیم؛ کارشناسی که خطرات این سد را بر امنیت آبی سودان و مصر تبیین کردند. اما در برابر روشنگری های حزب درباره حقایق مرتبط با سد، موضع سیاستمداران و بیشتر رسانه ها، پشتیبانی از برپایی سد و همراهی با موضع سازشکارانه و تبانی حکومت در اجازه دادن به ساخت آن بود. در ژوئیه ۲۰۱۴ م، هیئت رساندهای بزرگ شامل ۳۲ خبرنگار دیداری از سد النهضة داشتند که توسط دو وزارتخانه اطلاع رسانی و منابع آبی سودان جهت فشارتدهی به ساخت سد و شهادت زور دادن بر بنایتی که در حق مردم سودان مرتکب می شد ترتیب داده شده بود؛ این دیدار تأثیری در راجکردن مردم برای پذیرش برپایی سد داشت، هنگامی که به دروغ و پنهان فواید آن را برشمردند. ابوخلیل ادامه داد: موضع رسانه ها به طور کلی منفعلانه بود، حتی زمانی که حزب التحریر نظرات ما را با دلایل قاطع تبیین نمود

و ما در سپتامبر ۲۰۱۷ م، کتابچه ای تحت عنوان «سد النهضة و نشانه های بنگ آب... تفریط حاکمان و واجب امت» در ۴۰ صفحه با طبع متوسط منتشر ساختیم. در آن کتابچه تأکید نمودیم آنچه در ۲۳ مارس ۲۰۱۵ م از امضای السیسی حاکم مصر، عمر البشیر حاکم سودان و دسالمین نخست وزیر اتیوپی پای ائتلاف موسوم به اعلام اصول میان اتیوپی، مصر و سودان در شهر خروم صورت گرفت، تفریط در حق امت و مایه ننگ و رسوایی بود که توسط دو حکومت سودان و مصر انجام شد. همچنین خطرات سد النهضة بر سودان و مصر، خطرات پیش بینی شده و زیان های ناشی از برپایی آن را تبیین کردیم. سپس کتابچه به قواعد شرعی تعامل با رودخانه ها پرداخت و در پایان، سه مخالفت شرعی را در تبانی حاکمان سودان و مصر برای اجازه ساخت سد النهضة یادآور شد.

در پایان پایان آمده است: «تاریخ خلافت حاصل پنדהا و عبرت هایی بر عزت آن و پاسداریش از مصالح مسلمانان است؛ این امر با قدرت اقدامات سیاسی، شکوه مذاکره کنندگان، دیپلمات ها، منافع طبع و تکبرشان در برابر دشمنان و اشاره به استفاده از نیروی نظامی و سپس به کارگیری فعلی آن صورت می گرفت؛ البته سبحانه و تعالی، زندگی ای که ساکنان آسمان و زمین از آن خشنود کردند، و برای چنین مقصودی باید تلاشگران تلاش کنند.

دیدار تنایه‌ها از آمریکا؛ دلایل و پیامدهای آن

استاد اسعد منصور

نخست‌وزیر رژیم مهبونیستی، تنایه‌ها، در تاریخ ۲۰۲۶/۰۷/۲۷ برای شرکت در مراسم تشییع جنازه سناتور آمریکایی، لیزری گراهام که از سرشناس‌ترین حامیان رژیم مهبونیستی و جنایت آن به شمار می‌رفت، عازم آمریکا شد. وی در روز بعد با رئیس‌جمهور این کشور، ترامپ، دیدار کرد؛ دیداری که هشتمین ملاقات آنان از زمان آغاز بمبار ترامپ در اوایل سال ۲۰۲۵ محسوب می‌شد و نشان از روابط پلید و وثیق میان آن دو داشت.

تنایه‌ها از سوی ترامپ و حزب جمهوری‌خواه که رقیب حزب دموکرات است مورد پشتیبانی قرار گرفت؛ اگرچه هر دو حزب در حمایت بی‌حدوحصر از رژیم مهبونیستی با یکدیگر رقابت می‌کنند؛ چرا که این رژیم پایگاه پیشرفته آمریکا در قلب سرزمین‌های اسلامی و سگ‌ها را برای پاسداری از منافعی در منطقه است. از همین رو، رئیس‌جمهور سابق دموکرات، بایدن، در تاریخ ۲۰۲۳/۱۰/۱۸ جهت پشتیبانی از تجاوز این رژیم به غزه به آنجا سفر کرد و گفت: «اگر اسرائیلی وجود نداشت، برای برپایی آن تلاش می‌کردیم».

رهبران مهبونیست گوناگون بارها به آن تصریح کرده است. می‌گویند از حمایت‌های آن برای تقویت و گسترش رژیم خود، تسلط بر منطقه، برپایی «اسرائیل بزرگ» و جلوگیری از برپایی خلافت (که با وجود آن، کبابی‌رای رژیمشان باقی نخواهد ماند) سوءاستفاده کنند تا در نهایت از حمایت آمریکا بی‌نیاز شده و به استقلال دست یابند؛ موضوعی که تنایه‌ها در مواضع و مناسبت‌های گوناگون بارها به آن تصریح کرده است.

تنایه‌ها کوشید از اعتماد ترامپ به خود و رابطه‌اش با او سوءاستفاده کند و چنین وانمود سازد که در سیاست آمریکا مداخله کرده یا بر رئیس‌جمهور آن تأثیر می‌گذارد؛ اما ترامپ یکبار او را به دلیل موضع‌گیری‌اش علیه ترکیه و رئیس‌جمهور آن، اردوغان، در مسئله سوریه توبیخ کرد و به او گفت: «من اردوغان را دوست دارم و او نیز مرا دوست دارد؛ او کاری را در سوریه برای ما انجام داد که هیچ‌کس توان انجامش را نداشت». بار دیگر نیز هنگامی که تنایه‌ها خواستار عدم فروش هواپیماهای اف-۳۵ به ترکیه شد، او را توبیخ نمود و گفت: «هیچ‌کس به من املا نمی‌کند که چه چیزی را به چه کسی بفروشم». ترامپ همچنین در تاریخ ۲۰۲۶/۰۶/۱۶ نشست خبری مشترک با امیر قطر در فرانسه، علناً او را توبیخ کرد و گفت: «به اسرائیل گفتیم از حمله به بیروت خودشان نمی‌آید و تنایه‌ها اکنون باید مسئولیت‌پذیری بیشتری نسبت به لبنان داشته باشد». بدون آمریکا، اسرائیلی وجود نداشت و بدون من نیز اسرائیلی وجود نداشت». سایت آمریکایی اکسیوس نیز در تاریخ ۲۰۲۶/۰۶/۰۱ به نقل از دو منبع آمریکایی‌سیخ ترامپ به تنایه‌ها را نقل کرد که گفته بود: «من کسی هستم که تو را نجات می‌دهم؛ اگر من نبودم اکنون در زندان بودی. تو دیوانه‌ای و اکنون همه به خاطر این موضوع از تو و از اسرائیل متنفرند».

از این رو دریافته می‌شود که ترامپ از تنایه‌ها خشکین است؛ زیرا برنامته‌ای کسی خود را برتر از او نشان دهد یا کلامش را رد کند. ترامپ همواره خود را بالاتر از دیگران می‌داند و به آنان املا می‌کند و اجازه نمی‌دهد کسی به او املا کند و اگر نه حتی اگر از نزدیکانش باشد او را در هم می‌شکند. منابع مهبونیستی و آمریکایی یادآور می‌شوند که تنایه‌ها از ده ماه پیش برای دیدار با ترامپ اصرار می‌ورزید. اما ترامپ رد می‌کرد؛ تا اینکه فرصت هلاکت گراهام، حامی جنایت، پیش آمد.

روزنامه عبری معاویر در تاریخ ۲۰۲۶/۰۷/۳۱ نوشت: «سفر تنایه‌ها به آمریکا عاری از هرگونه مظاهر استقبال و گرمی معمول بود؛ هیچ‌کس در فرودگاه به استقبال او نرفت، فرش قرمز برای پهن شدن و خبری از دوربین‌ها، خبرنگاران، نشست خبری و عکس‌برداری نبود. او مانند خدزی در دل شب وارد کاخ سفید شد و از در پشتی بیرون رفت. وی دیدار خصوصی با ترامپ نداشت، بلکه این دیدار با حضور دیگر مقامات از جمله منتقدان تنایه‌ها انجام شد. او در واشنگتن، متحمل تحقیری شد که حتی در تاریک‌ترین روزهایش در دوران اوپاما بوسی‌فیه بود. هماهنگی میان آن دو در سایه اختلافات مرتبط با پرونده‌های غزه، لبنان و ایران کاهش یافته است. فرمت‌هایی برای ترامپ پیش آمد تا تنایه‌ها او در موضعی

کنفرانس ناتو در آنکارا و نقش ترکیه در آن

استاد احمد الخطوائی

سی‌وششمین نشست سران سازمان پیمان آتلانتیک شمالی و لبنان توسط مهبونیست‌ها را نمی‌پذیرد، از اویغورهای (ناتو) در روزهای ۷ و ۸ ژوئیه ۲۰۲۶ در آنکارا، پایتخت ترکیه برگزار شد. بیانیه پایانی این نشست شامل تعهدات متعددی و در کنار سایر سرزمین‌های اسلامی که مصیبت‌ها بر آن‌ها برای تقویت به‌اصطلاح توانمندی‌های دفاعی پیمان بود؛ از پیایی نازل می‌شود می‌ایستد؛ اما این تنها در ظاهر است. جمله افزایش هزینه‌های دفاعی کشورهای عضو به ۵ درصد از بودجه سالانه آن‌ها. این بیانیه همچنین از ایران خواست از دستیابی به سلاح هسته‌ای خودداری ورزیده و به آزادی کشی‌رانی در تنگه هرمز احترام بگذارد.

ترکیه در این نشست اخصای غیرعادی و بی‌سابقه‌ای نسبت به ناتو از خود نشان داد. برهان‌الدین دوران، رئیس اداره دولیات ریاست‌جمهوری ترکیه، گفت: «حرکات دیپلماتیک فرشته در چهارچوب این نشست، بار دیگر نقش فعال ترکیه در تقویت صلح، امنیت و ثبات بین‌المللی را به نمایش گذاشت». وی افزود که اردوغان و رئیس‌جمهور آمریکا درباره توسعه روابط دوجانبه، تقویت همکاری‌ها در منابع دفاعی،

تجارت، امنیت و ساختار امنیتی اروپا و نیز تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی گفتگو کردند.

در همین راستا، ترامپ در معافیت ترکیه از تحریم‌های فرض‌شده تحت «قانون کاتس» و بازگشت آن به برنامه جنگنده‌های اف-۳۵ تجدیدنظر کرد؛ مشروط بر آنکه ترکیه از منظومه پدافند هوایی اس-۴۰۰ روسیه دست بکشد. اردوغان استقبال ویژه‌ای از ترامپ به عمل آورد که شامل معنده‌ای میمیان از دوستی و تشریفاتی متفاوت نسبت به سایر میهمانان بود.

ترکیه اعلام کرد هزینه‌های دفاعی خود را تا پایان سال ۲۰۳۰ به ۵ درصد از تولید ناخالص داخلی خود افزایش خواهد داد؛ این در حالی است که ترکیه هم‌اکنون صاحب دومین ارتش بزرگ در حلف ناتو پس از آمریکا است. روتنه، دبیرکل ناتو، در این‌باره گفت: «ترکیه به لطف وجود حدود سه هزار شرکت دفاعی، کشوری بسیار مهم به شمار می‌رود».

به نقل از بی‌بی‌سی: «ترکیه نقش محوری در ساختار عملیاتی ناتو از طریق زیرساخت‌های زیر ایفا می‌کند؛

۱. پایگاه‌های هوایی اینچلیک، قونیه و اراحت
۲. تأسیسات راداری در کوره‌جیک و کیسم‌جیک
۳. فرماندهی نیروهای زمینی ناتو در ازمیر
۴. مراکز عملیات هوایی مشترک در چند استان
۵. پایگاه دریایی آکساز
۶. دو بندر طاشوجو و اسکندرون که در صورت لزوم برای اهداف نظامی استفاده می‌شوند».

در جریان جنگ امسال میان آمریکا و رژیم مهبونیستی علیه ایران، سامانه‌های دفاعی ناتو موشک‌های شلیک‌شده از سوی ایران به سمت ترکیه را رهگیری کردند؛ امری که اهمیت عملیاتی این زیرساخت‌ها و جایگاه ترکیه را در سامانه امنیتی این پیمان به روشنی برجسته ساخت.

ترکیه بودجه دفاعی اختصاص‌یافته خود برای ناتو را از ۲۰ میلیارد دلار در سال جاری به ۷۰ میلیارد دلار در سال‌های آینده افزایش خواهد داد و بدین ترتیب در زمره بزرگ‌ترین کشورهای اراندهنده کمک مالی به این پیمان قرار خواهد گرفت.

ورود ترکیه به ناتو و خدمات گسترده‌اش به آن، علامت‌های سوال بزرگی را درباره هویت اسلامی و موضع واقعی‌اش پدید می‌آورد؛ آیا ترکیه آنچه را که به ناتو تقدیم می‌کند، به سرزمین‌های اسلامی نیز ارانه می‌دهد؟

ترکیه به عنوان ضامن آتش‌پش برای غزه و مردمش که همچنان آشکارا به نابودی کشیده می‌شوند، چه کرده است؟ رسانه‌های رسمی ترکیه در ظاهر و نظر چنین وانمود می‌کنند که ترکیه از مسائل مسلمانان در غزه جایی که مردمش نابود می‌شوند، دفاع می‌کند، اشغال سرزمین‌های عربی در سوریه

ترکیه باید قطب‌بنیان خود را فوراً تغییر دهد و به سوی مسائل واقعی آتشش متمایل شود. رهبری آن باید از گمراه ساختن و فریب مسلمانان با ادعای اینکه ترکیه امروزه قبله سیاسی مسلمانان است دست بردارد؛ در حالی که در واقع، سیر محکم اروپا در برابر هر طوفان اسلامی آینده به شمار می‌رود!

